

Høring - forslag til nye forskrifter, og endringer i eksisterende forskrifter på viltområdet – innspill fra NJFF Østfold

Se under for innspill til forslaget fra Landbruks- og matdepartementet (LMD) og Klima- og miljødepartementet (KLD) vedrørende forskrifter som en oppfølging av ny viltressurslov.

Vi sendte forslag til forskrifter pluss notatet fra NJFF sentralt på en kort høring hos våre lokalforeninger og regioninstruktør ettersøk før vi behandlet saken i styret. Vi har brukt malen i notatet fra NJFF sentralt, slik at det er lett å se våre kommentarer i sammenheng. Tekst i det opprinnelige notatet er satt i kursiv.

Nye forskrifter

Til forslaget om egne forskrifter for

- *Behandling av personopplysninger i Jegerregisteret*
- *Innkreving av jegeravgift og fellingsavgifter for villrein*
- *Overtredelsesgebyr ved brudd på regler etter viltressursloven*

Våre kommentarer: Vi støtter NJFF sentralt fullt ut i at det ikke er ønskelig med mange ulike forskrifter innenfor jakt- og viltområdet, da dette raskt gjør det svært krevende for jegere og andre som skal forholde seg til regelverket.

Vi har ingen innspill til forslaget til forskrift om innkreving av jegeravgift og fellingsavgifter for villrein.

Vi understreker at innføring av overtredelsesgebyr forutsetter tydelige, forutsigbare og proporsjonale regler. Det bør sikres klare satser, god informasjon til jegerne og tydelig klageadgang. Sanksjonssystemet må være forholdsmessig og bidra til etterlevelse uten å skape unødig rettslig usikkerhet.

Store deler av skadefelling og ettersøk i Norge bæres av frivillige jegere. Regelverket må derfor være praktisk gjennomførbart og ikke undergrave den frivillige beredskapen.

Vi støtter administrasjonen i at det hadde vært lettere for jegere og andre å forholde seg til, og mer avklarende, om man delte begrepet «felling» i begrepene «lisensfelling» og «skadefelling». Det er viktig å opprettholde et klart skille mellom jakt (i denne sammenheng lisensfelling) og skadefelling.

Rapportering i forbindelse med jakt og fangst

Våre kommentarer: Vi støtter administrasjonens vurdering.

Regler om bruk av synlig lys og særskilte siktemidler

Viltressursloven setter som hovedregel forbud mot bruk av synlig lys og særskilte siktemidler, mens unntak fra hovedregelen nå foreslås i forskrift.

Overskriften i § 29a i utøvelsesforskriften endres til «Tillatt bruk av synlig lys og restlysforsterkende og termiske siktemidler».

Åtejakt på jerv.

Gjeldende regler om bruk av fastmontert lys foreslås videreført som fastmontert synlig lys. Mulighetene for bruk av lys utvides ikke utover dette.

Våre kommentarer: Vi har ingen kommentar til dette.

Avliving av vilt som er fanget levende i felle

Også her fremmes det forslag om videreføring av gjeldende regler begrenset til bruk av synlig lys. Det innføres ikke rapporteringsplikt for slik bruk av lys.

Våre kommentarer: Vi støtter forslaget.

Jakt på villsvin og rødrev.

Det åpnes for bruk av synlig lys og restlysforsterkende og termiske siktemidler begrenset til åpent terreng og ved åteplass både for villsvin og rev. Det vises til en mulighet for forvekslingsfare mellom rødrev og fjellrev ved bruk av termisk siktemiddel, men LMD vurderer den til å være meget lav, men understreker jegerens ansvar for å vite hva det skytes på.

Våre kommentarer: Vi støtter forslaget.

Det ble imidlertid på styremøtet en debatt rundt i hvilken grad yngre jegere – under opplæring eller nyutdannede (jfr. §6 i utøvelsesforskriften) – var modne nok til å ta avgjørelser om skudd skal kunne løsnes ut fra bildet som fremkommer på et termisk sikte.

- En jeger på 20 år og eldre (bisitter) kan ha med seg en 13-åring uten avlagt jegerprøve – som kan bruke termisk siktemiddel.
- En 16-åring kan bruke termisk siktemiddel på egenhånd.
- På den annen side ble det stilt spørsmål ved hvor vanlig det er at såpass unge personer får dra på jakt med såpass kostbart utstyr?

Jakt på hjort

Det åpnes for bruk av termiske siktemidler og restlysførsterkende siktemidler ved jakt på hjort. På grunn av variasjoner i hjortebestanden og for å ivareta Bernkonvensjonens «skadevilkår» mener departementene at bruk av slike siktemidler må avgrenses til områder der det er et reelt behov for å avverge skade. Kommunene vurderes til å være nærmest til å gjøre slike vurderinger, og at den enkelte kommune kan søke Landbruksdirektoratet om bruk av restlysførsterkende og termiske siktemidler. Landbruksdirektoratet skal bidra til enhetlig forvaltningspraksis. Forskrift kan fastsettes for inntil 5 år av gangen for å «avverge skade på natur- eller samfunnsinteresser», og det stilles krav om bruken skal avgrenses til jakt i åpent terreng.

Våre kommentarer: Vi har ingen kommentar til dette.

Synlig lys til umiddelbar undersøkelse av og rundt skuddplass.

Det fremmes forslag om å kunne bruke synlig lys ved den umiddelbare undersøkelsen av og rundt skuddstedet. Dette er i tråd med hva NJFF har stilt krav om ved en rekke anledninger. Bestemmelsen gjøres generell. Det trekkes fram at viltressursloven ikke regulerer bruk av håndholdt termisk kikkert, slik at dette er tillatt. Restlysførsterkende og termiske siktemidler kan benyttes ved umiddelbar undersøkelse av skuddplass ved jakt på villsvin, rødrev og hjort i de kommuner der det er åpnet for slik bruk. Bestemmelsen omfatter ikke for store rovdyr.

Våre kommentarer: Vi har ingen kommentar til dette.

Ettersøk av påskutt hjortevilt, villsvin og rødrev.

Det åpnes for bruk av synlig lys og restlysførsterkende og termiske siktemidler ved ettersøk av påskutt hjortevilt, villsvin og rødrev. Dette innebærer at unntaket omfatter elg, hjort, villrein og rådyr i tillegg til villsvin og rødrev. Varslingsreglene videreføres. Grunneier, politi og kommunen skal varsles.

Våre kommentarer: Hovedformålet med ettersøk er å redusere og avslutte lidelse for skadet vilt så raskt som mulig. Ettersøk er en avhjelpende handling der dyrevelferdshensynet må være førende.

Ved offentlig ettersøk bør godkjente ettersøksekvipasjer ha adgang til å benytte relevante tekniske hjelpemidler som kan bidra til rask lokalisering og effektiv avslutning. Dette bør omfatte termisk utstyr, drone med termisk sensor, kunstig lys og annet egnet søkeutstyr. Ved jaktlig ettersøk bør tilsvarende hjelpemidler kunne benyttes, forutsatt dokumentert opplæring og kompetanse. Bruken må være avgrenset til reelle ettersøks-situasjoner.

Med hensyn på varslingsplikten som oppstilles under §29a for bruk av synlig lys og restlysførsterkende og termiske siktemidler ved ettersøk av påskutt hjortevilt, villsvin og rødrev, så har departementet tatt inn en ordlyd i sitt høringsnotat side 31 som vi mener bør kommenteres.

«Ved et ettersøk vil det som oftest være behov for å benytte synlig lys og/eller restlysførsterkende og termiske siktemidler over en lengre tidsperiode, i motsetning til ved avliving av vilt fanget levende i felle eller ved bruk av synlig lys ved den umiddelbare undersøkelsen av og rundt skuddstedet. Departementene mener derfor det er grunn til å videreføre varslingsreglene ved ettersøk.

Et krav om varsling til grunneier vil gi grunneier relevant informasjon om at det er igangsatt et ettersøk, og at det vil bli benyttet synlig lys og/eller restlysførsterkende og termiske siktemidler. Kravet om varsling av grunneier gjelder også ved bruk av synlig lys og/eller restlysførsterkende og termiske siktemidler i forbindelse med retten til å forfølge såret storvilt på andres grunn ved ettersøk, jf. viltressursloven § 23 andre ledd. Bruk av synlig lys og/eller restlysførsterkende og termiske siktemidler ved ettersøk på andres grunn forutsetter også grunneiers samtykke.»

I denne ordlyden tar departementet inn ordet samtykke. Dette kan vi ikke finne igjen noe sted i forskriftsforslaget, og det ser ut til at de har blandet begrepene varsling og samtykke. Dette er to vidt forskjellige ting! Samtykke forutsetter et svar fra grunneier, mens varsling kun forutsetter at vedkommende får en beskjed på en eller annen måte, men forutsetter ikke et svar.

Dersom departementet her jobber mot en innføring av krav til samtykke ved ettersøk som går over på andres grunn, så vil dette være meget uheldig. Dersom en ettersøksjeger skal vente på samtykke under ett ettersøk kan det fort gå svært lang tid før det eventuelt kan bli fullført.

Vi sitter allikevel igjen med en problemstilling hvor den som gjennomfører jaktlige ettersøk ikke har anledning til å benytte seg av de nødvendige virkemidler for et effektivt og sikkert ettersøk og eventuell avliving av det skadde viltet.

Eksempler på dette kan være:

- Mulighet for å benytte hagle for avliving av rådyrbukk under bukkejakta
- Mulighet for bruk av hagle for avliving av hjortekalv
- Mulighet for bruk av kniv til avliving
- Mulighet for slipp av hund som holder viltet ved bruk av bitt, til fører kommer og avliver

Regler om bruk av hund under jakt og jakthundtrening

Drivende hund

Det fremmes forslag om å skifte ut begrepet «løs på drevet halsende hund» med «drivende hund». Dette er i tråd med hva NJFF har fremmet forslag om ved flere anledninger.

Det foreslås å videreføre forbudet mot bruk av drivende hunder i utøvelsesforskriften, men med de unntak som ligger der i dag; med unntak av jakt på hare, rødrev, rådyr, hjort og gaupe, samt felling av gaupe.

Det vil fortsatt være slik at bruk av drivende hund til jakt på gaupe og rødrev eller felling av gaupe ikke er tillatt når dette foregår i ordinær båndtvangstid. Når det gjelder jakt på gaupe foregår denne i sin helhet utenfor ordinær båndtvangstid. Det vil derfor kun eventuelt omfatte

tilfeller der det fattes kommunale vedtak om ekstraordinær båndtvang som ikke åpner for unntak for bruk av hund i forbindelse med jakt.

Det åpnes for bruk av drivende hund til jakt på elg på lik linje med hjort og rådyr, det vil si med krav om bruk av kortbeint drivende hund med skulderhøyde som ikke overstiger 41 cm. Forslaget begrunnes med at elgen, som hjort og rådyr, kan holde avstand til hunden dersom den ønsker det, og har lettere for å stå i ro for en losende hund. Dette er i tråd med hva NJFF tidligere har foreslått.

Begrepet «boghøyde» byttes ut med begrepet «skulderhøyde».

Vurderinger rundt definisjon av drivende hunder

I sine vurderinger rundt dyrevelferd knyttet til bruk av hund, legger departementene til grunn at drevets varighet og hastighet er viktige parametere.

Dette ligger til grunn for hva som foreslås som definisjon av drivende hund:

«Med drivende hund menes hund som forfølger og driver viltet foran seg med los over lengre tid. Med lengre tid menes drev over XX minutter.»

Her vises det til at Miljødirektoratet har lagt til grunn av støtende hunder ikke ansees som drivende hunder/løs på drevet halsende hunder dersom los- eller drevtid er under fem minutter, begrunnet med dyrevelferdsmessige hensyn.

Støtende og kortdrivende hunder benyttes ofte i områder med høy vilttetthet eksempelvis i Sverige, men også i økende grad her i landet. Med en formalisert grense for los- og drevtid på fem minutter vil enkelte kortdrivende raser bli definert som drivende hunder.

Departementene ønsker innspill på om det er naturlig å ta utgangspunkt i Miljødirektoratets beskrivelse av drivende hund, eventuelt at vi vurderer om det er andre avgrensninger som kan fungere som en innramming rundt begrepet «over lengre tid». Det understrekes også at uansett definisjoner må bruk av hund forholde seg til aktsomhetskravene i viltressursloven og til naturmangfoldlovens forbud om unødig jaging av vilt (§ 15).

Administrasjonens foreløpige vurdering er at en innramming med utgangspunkt i en tidsavgrenset los- og drevtid vil være krevende å forholde seg til både for jeger/hundefører og for oppsyn. Reguleringer som tar utgangspunkt i bog-/skulderhøyde vil fungere bedre. Regionlagene bør vurdere forslaget i forhold til om dette ivaretar de støtende hundene og hvordan denne hundegruppen kan ivaretas på en hensiktsmessig måte.

Våre kommentarer:

Her er det delte meninger. Vi har derfor valgt å formidle til dere i NJFF sentralt to ganske forskjellige innspill vi har mottatt fra lokalt nivå. Vi understreker imidlertid at det synes å være stor enighet om at krav til boghøyde/skulderhøyde/mankehøyde er bra:

Det første:

En *drivende* hund bør drive med målbruk. En hund som driver uten målbruk vil etter vårt syn *jage* viltet. Langbente hunder som driver uten målbruk vil kunne være katastrofalt for rådyr,

særlig killinger, tidlig i sesongen. Vi mener derfor at det fortsatt må ligge begrensninger i skulderhøyde, slik det er per i dag.

Støtende hunder, som skal operere innenfor haglehold, og som er under god kontroll av fører anses akseptabelt. Vi er sterkt i tvil om korttidsdrivende hunder er etisk forsvarlig, dersom man ser for seg vorstehunder, wachtelhunder og lignende raser.

Selv med korte los- eller drevtider på 5 minutter, vil disse kunne jage viltet langt av gårde. Dersom "kort tid" defineres opp mot 15 minutter, vil det trolig kunne dreie seg om at viltet vil kunne jages flere km av gårde av langbente hunder.

Vår kompetanse på elgjakt er skeptisk til bruk løs på drevet halsende hund til elgjakt, og viser til at det i jaktprøvereglementet for løshund nå er under revidering, slik at antall tilfeller av "støkking" av elg under prøver reduseres, for å i mindre grad stresser viltet under prøver.

Det andre:

Angående definering av begrepet «los over lengre tid». I utgangspunktet bør en lostid for drivende hunder følge det som naturlig følger av avlsarbeidet for kortdrivende og støtende hunder, så som vorstehund, kleiner münsterländer og wachtelhund, samt terriere som tysk jaktterrier og borderterrier. Det vil alltid være avvikende individer innenfor alle raser, men dette er raser som benyttes til tilsvarende jakt ellers i Europa.

Maksimal lostid var ikke tidligere fastsatt i lov eller forskrift for hunder som ikke falt inn under definisjonen «løs på drevet halsende hund». Ved å definere en kortere lostid enn det som følger av naturlig avl på slike raser, vil da medføre en uønsket innskrenkning i regelverket for bruken av disse hundene.

Bruk av hund ved felling av rovdyr

Med felling menes lisensfelling og skadefelling av rovdyr. Klima- og miljødepartementet vurderer at det ikke er et forvaltningsmessig behov for en generell tillatelse til bruk av drivende hunder ved felling av bjørn, jerv og ulv. Dette begrunnes blant annet med at krav til effektivitet ved gjennomføring av lisensfelling ved eksempelvis bruk av drivende hund i mange tilfeller vil være underordnet hensynet til at dette må ha alminnelig aksept i samfunnet.

NJFF har over lang tid arbeidet for at det åpnes for bruk av drivende hund også til lisensfelling av store rovdyr, spesielt i forhold til ulv og jerv. NJFF ståsted ligger fast.

NJFF har også tidligere, selv om skadefelling ikke er jakt, gitt uttrykk for at det bør være rom for å bruke drivende hund i forbindelse med skadefelling av store bjørn, jerv og ulv.

Våre kommentarer: Her er det stor enighet om at det er avgjørende at forskriften åpner for bruk av drivende hund ved skademotivert lisensfelling av de fire store rovdypene (ulv, bjørn, jerv og gaupe), samt øvrige rovviltarter der det foreligger skadevedtak.

Våre erfaringer fra praktisk gjennomføring viser at ressursbruken uten drivende hund kan være svært høy. Der drivende hund har vært benyttet, har gjennomføringen vært betydelig mer effektiv og tidsavgrenset.

En målrettet bruk av drivende hund kan redusere samlet belastning i terrenget og bidra til raskere gjennomføring av vedtatte uttak.

Restriksjoner knyttet til antall løse hunder på samme vilt

Det fremmes forslag om å forskriftsfeste et forbud mot bruk av flere enn to løse hunder samtidig på samme vilt. Dette vil gjelde selv om hundene har forskjellige eiere. Departementene ber om innspill på forslaget om antallsbegrensninger ved bruk av løse hunder samtidig på samme vilt, herunder om det er behov for mer detaljerte regulering som eksempelvis tidsavgrensning for nytt hundeslipp, utskifting av hunder, krav til dokumentasjon om hundens bevegelse eller annet. Det foreslås et unntak fra bestemmelsen om antallsbegrensning for fuglehunder under fuglejakt.

Våre kommentarer: Eventuelle begrensninger i antall løse hunder må ikke hindre nødvendig utskifting av hund ved skade, utmattelse eller tap av spor, så lenge viltet ikke kontinuerlig jages av flere uthvilte hunder..

Forbud mot bruk av hund som ved bitt holder, skader eller avliver viltet

Det foreslås å ta inn en bestemmelse som innebærer forbud mot bruk av hund under jakt, jakthundtrening, lisensfelling og skadefelling som holder, skader eller avliver viltet. Departementene har, etter innspill fra blant annet NJFF, valgt å ikke benytte begrepet skarpe hunder, men helle beskrevet hundenes funksjonsmåte.

Selv om dette ikke framgår av høringsnotatet, skal muligheten for at hund som holder viltet kan benyttes ved offentlig ettersøk, være ivaretatt gjennom § 55 i viltresursloven og vil bli fulgt opp. Tilsvarende gjelder for bruk av slik hund knyttet til skadefelling og ettersøk av store rovdyr eksempelvis i regi av SNO.

Våre kommentarer: Resultatet av tidligere innspill fra NJFF Østfold ble etter hvert til et landsmøteoppnevnt *ad hoc* utvalg for ettersøk. Utvalget kom til enighet om å jobbe for skille mellom offentlig privat/jaktlig ettersøk. NJFF skrev i sitt «Innspill til forskriftsarbeid om bruk av hund» følgende: *Jaktlig ettersøk er knyttet til jakt, mens offentlig ettersøk omhandler ettersøk av skadet og sykt vilt utenom jaktutøvelse, samt de tilfeller der det offentlige overtar et jaktlig ettersøk.* Per nå kun har vi kun oppnådd et skille (gjennom unntak fra jaktregler) mellom «offentlig ettersøk av sykt eller skadd vilt utenom jaktutøvelse» og annet ettersøk.

I §22 legges det opp til et forbud mot å benytte hund under jakt, jakthundtrening, lisensfelling og skadefelling som ved bitt holder, skader eller dreper vilt.

Vi mener det her bør jobbes for at det legges inn et unntak som åpner for at løs ettersøkshund under jaktlig ettersøk må kunne holde viltet med bruk av bitt, på lik linje som for appporterende hund. Eventuelt kan begrepet «få stopp på viltet» kanskje benyttes fremfor begrepet «med bruk av bitt»? Samtidig må det jobbes for at en fører av løs hund som holder et vilt som dør mens det holdes, ikke anses som kriminell. Intensjonen med forkortelse av lidelse må gå foran under et slikt oppdrag.

Praktisk ettersøk på f.eks. rådyr som går unna kan i mange tilfeller ikke løses ved kun sporhund, og et forbud vil her forlenge lidelsen for dyret.

Regler om bruk av hjelpemidler ved lokking av vilt

Departementene har vurdert bruk av avspilling av lokkelyder i forhold til Bernkonvensjonen (båndopptager). Ut fra en totalvurdering av punktene i artikkel 9 i konvensjonen, konkluderer departementene med at det i forskrift ikke kan åpnes for bruk av båndopptagere eller lignende for avspilling av lokkelyder. Dette innebærer at det ikke vil være rom for å benytte NJFFs lokkeapp.

Administrasjonen vil gjøre en grundig gjennomgang av departementenes vurderinger, og vurderer at konklusjonen går for langt og at de burde benyttet muligheten for å åpne for slik bruk.

Våre kommentarer: Vi støtter administrasjonens vurdering.

Regler om skadefelling

Ordlyden i viltressursloven §§ 46 og 47 kan leses som om det er gitt et generelt unntak fra forbudene om bruk av lys og særskilte siktemidler og forbudene mot bruk av luftfartøy, motorkjøretøy og motorfartøy ved felling uten at det stilles ytterligere vilkår. Klima- og miljødepartementet legger til grunn at det følger av viltressursloven § 5 at loven gjelder med de avgrensninger som følger gjennom internasjonale avtaler og folkeretten, slik at vilkårene i Bernkonvensjonen artikkel 9 nr 1 er oppfylte.

Det innføres krav om varsling når de ovenfor nevnte metodene tas i bruk, både ved skadefelling og forsøk på skadefelling. Det foreslås dette tas inn i ny § 17a i rovviltforskriften, viltforskriften § 3-14 og ny § 29b i utøvelsesforskriften.

Våre kommentarer: Skadefelling er et særskilt virkemiddel for å håndtere konkrete skadesituasjoner. Effektiv gjennomføring av lovlig fattede vedtak er avgjørende for tillit til forvaltningen. Basert på praktisk erfaring mener vi at regelverket må sikre at alle nødvendige og forsvarlige hjelpemidler kan benyttes i skadefelling, herunder drivende hund og teknologiske hjelpemidler som bidrar til rask og presis gjennomføring.

Skadefelling skiller seg fra ordinær jakt ved at formålet er å avverge eller begrense skade. Reguleringen bør derfor gi rom for effektive og dyrevelferdsmessige løsninger innenfor tydelige rammer.

Vi mener at reguleringen av termisk utstyr må differensiere mellom ordinær jakt og skadefelling. Dersom en kommune åpner for skadefelling av en art, bør det også være adgang til å benytte termisk utstyr i gjennomføringen.

I tillegg bør regelverket åpne for bruk av termisk utstyr i tidsavgrensede og faglig begrunnede bestandsmessige situasjoner, hvor det foreligger dokumentert behov for et økt uttak i en periode. Kommunene bør gis myndighet til å håndtere slike situasjoner innenfor tydelige rammer, basert på lokale bestandsdata og forvaltningsmessige vurderinger.

Bruk av termisk utstyr i slike situasjoner må vurderes som et dyrevelferds- og presisjonsverktøy, ikke som en generell utvidelse av jaktmetoder.

Det statlige viltfondet – eiendomsrett og inndragning

LMD og KLD konkluderer med at det er behov for saksbehandlingsregler etter forvaltningslovens regler for saksbehandling da inndragning av vilt er et enkeltvedtak, herunder at vedtaket også kan påklages. Det legges vekt på behovet for å legge til rette for forenklet saksbehandling, at viltmyndigheten (i hovedsak kommunen eller Miljødirektoratet ved SNO) kan inndra antatt ulovlig felt vilt umiddelbart, regler om krav til begrunnelse og klagebehandling. Det fremmes forslag om flere endringer i viltforskriften § 7, herunder ny § 7-3a.

Våre kommentarer: Vi har ingen innspill.

Øvrige kommentarer

Til §23 Krav om godkjent ettersøkshund: Her er det full enighet i styret om at begrepet ettersøkshund må byttes ut med begrepet ettersøksekvipasje. Dette må endres både i overskriften og teksten.

Vedrørende grevling:

Vi ville også ønsket at grevling var med her, men forstår det slik at det her ligger noen begrensninger gjennom Bern-konvensjonen:

- Jakt på villsvin og rødrev (det burde ikke være straffbart å skyte grevling på rev/grise-åte i jakttiden). *Det åpnes for bruk av synlig lys og restlysfosterkende og termiske siktemidler begrenset til åpent terreng og ved åteplass både for villsvin og rev. Det vises til en mulighet for forvekslingsfare mellom rødrev og fjellrev ved bruk av termisk siktemiddel, men LMD vurderer den til å være meget lav, men understreker jegerens ansvar for å vite hva det skytes på.*
- Ettersøk av påskutt hjortevilt, villsvin og rødrev. *Det åpnes for bruk av synlig lys og restlysfosterkende og termiske siktemidler ved ettersøk av påskutt hjortevilt, villsvin og rødrev. Dette innebærer at unntaket omfatter elg, hjort, villrein og rådyr i tillegg til villsvin og rødrev. Varslingsreglene videreføres. Grunneier, politi og kommunen skal varsles.*
- *Det foreslås å videreføre forbudet mot bruk av drivende hunder i utøvelsesforskriften, men med de unntak som ligger der i dag; med unntak av jakt på hare, rødrev, rådyr, hjort og gaupe, samt felling av gaupe.*

Mvh.

For Styret i NJFF Østfold

Ole-Håkon Heier, regionsekretær

Hvalstad, 09.02.2026

